

Світовий досвід організації наукової діяльності

Міжнародні та національні організації в галузі дослідження науки : короткий довідник / відп. ред. Б. А. Маліцький, Ю. О. Храмов. – Київ. «Видавництво «Фенікс», 2017. – С.37–38.

МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ІСТОРІЇ НАУКИ (The International Academy of the History of Science).

Всесвітня неурядова організація, спрямована на співпрацю вчених усіх країн світу в галузі історії науки. Заснована 17 серпня 1928 р. в Осло, на VI Міжнародному конгресі з історичних наук за ініціативою італійського історика науки А. Мьєлі. До 1932 р. мала назву «Міжнародний комітет з історії науки». Витоки створення Академії сягають 1927 р., коли у журналі «Archeion» за листопад-грудень 1927 р. з'явилося звернення А. Мьєлі до своїх колег, які працюють в історії науки, до їх активної участі у створенні галузевої міжнародної організації.

Офіс Академії знаходиться в Парижі (Франція). За Статутом Академією керує Рада, яка складається з президента, трьох віце-президентів, всіх колишніх президентів, секретаря, архіваріуса та скарбника. Кожні чотири роки Академія проводить конгрес істориків науки під егідою Міжнародного союзу історії та філософії науки і техніки. Рада Академії обирається на Генеральній асамблеї, що проходить під час чергового Конгресу. Перший Конгрес з історії науки відбувся 20-25 травня 1928 р. в Парижі та був присвячений пам'яті французького історика П. Таннері.

Члени Академії обираються довічно до однієї з трьох категорій: дійсні члени, члени-кореспонденти та почесні члени, які не перебувають в Академії, проте здійснили значний внесок у історію науки. Нові члени обираються на зборах. Для номінації кандидата необхідні рекомендації двох дійсних членів Академії з різних країн, рішення про обрання приймається більшістю голосів, при цьому допускається голосування за допомогою пошти. У 1965–1968 рр. Президентом Академії був А.П. Юшкевич (СРСР).

Академія видає два періодичних видання – «Архів» та «Архів міжнародних досліджень з історії науки». Раз на два роки за досягнення в історії науки присуджуються дві медалі імені Койре (названі на честь А. Койре) – одна з них призначена для молодих істориків. Протягом 1968–2017 рр. було присуджено 20 медалей для досвідчених дослідників, у 1968–2015 рр. – 14 медалей для молодих науковців. Серед українських вчених, відзначених званням члена-кореспондента Академії у 1965 р., був Г. М. Добров. Почесним членом 1978 р. було обрано Й. З. Штокала, який разом з О. М. Боголюбовим був у 1971 р. нагороджений медаллю ім. А. Койре за видання чотиритомної колективної монографії «Історія вітчизняної математики».